

Letní rivalOVÉ

having a record label co-

The rival-entrancing boy band forms the nucleus of Zander Weiling, Heath Holland, and Kyle Beyer. Their fall tour was a knockout success

Thunder and Lightning, a rival band consisting of brothers Jeremy and Cody. PJ's manager, Briggs Pepper, assures fans

Dark clouds for Perfect Storm?
Photo © Lisa Camp Weekly

STALLS
SECTION

C 86
MAIN ENTRANCE
RED SECTION

PRESENTS
PERFECT STORM
AND

THUNDER AND LIGHTNING

DOORS OPEN 19:00 DATE 17TH JUNE

THIS TICKET MUST BE EXCHANGED FOR A SEAT AT THE BOX OFFICE AND MUST BE USED FOR THE ENTIRE PERFORMANCE

Jen Calonita

edice
KIO KAN

edice
KLOKAN

Copyright © 2017 by Kelly Moran
Translation © Blažena Kukulišová, 2020
Copyright © ALPRESS, s. r. o.

Všechna práva vyhrazena.
Žádnou část knihy není dovoleno užít
nebo jakýmkoli způsobem reprodukovat bez písemného
souhlasu držitele práv, s výjimkou krátkých citací
nebo odkazů, které tvoří součást kritického hodnocení.

Z anglického originálu PUPPY LOVE
přeložila Blažena Kukulišová
Redakční úprava Jana Pleskotová
Vydalo nakladatelství Alpress, s. r. o., Frýdek-Místek,
v edici Klokan, 2020
shop@alpress.cz
Vydání první

ISBN 978-80-7633-777-0

*Tuhle knihu věnuji Lise Gaglianové.
Mám k tomu spoustu důvodů, ale největší je ten,
že se pro mě svého času pokusila vyhrát bundu,
kterou nosil Joey McIntyre z New Kids on the Block.*

Pátek 13. května

Nahrávací studio Únik zvuku - New York City

Já, Mackenzie Sabrina Lowellová, slavnostně přísahám na schopnost kapely Perfect Storm ovládnout světovou scénu, že všechno zapsané v tomto deníku je pravda, počínaje tímto:

JSEM V NAHRÁVACÍM STUDIU A POSLOUCHÁM, JAK PERFECT STORM NAHRÁVAJÍ SVÉ PRVNÍ DLOUHOHRAJÍCÍ ALBUM!

Já!

Štípala bych se, abych se ujistila, že se mi to nezdá, ale udělala bych si tím hnusnou modřinu, kvůli které bych i teď, v květnu, musela nosit bundu. Místo toho raději napíšu seznam.

*MÝCH 5 TOP DŮVODŮ,
PROČ BUDE TOHLE LÉTO
NEJLEPŠÍ ZE VŠECH:*

1. Až skončí škola, máma mě zase vezme na koncertní šňůru s Perfect Storm. A protože budou prázdniny, odpadá domácí výuka s Krissy! YES!
2. Konec školy zároveň znamená, že na některé štace může se mnou a Jilly jet i Scarlet a Iris. (Podle

Iris to takhle dopadne pouze v případě, že se Scarlett dají peníze vydělané hlídáním dětí do společného fondu a přestanou si kupovat trička s Perfect Storm, ale já si držím palce a pro všechny případy mám pro štěstí zkřížené i prsty u nohou!)

3. Být na koncertní šňůře znamená obloukem se vyhnout pláži Jones Beach. V létě mě tam máma táhne minimálně dvakrát týdně, přestože všichni víme, že v oceánu žijí žraloci. Ale když budeme na cestách, na povalování u moře nebude čas, a tak jsem na další rok zachráněna před možným útokem žraloka! JUPÍ!
4. Hodně času strávíme v buse, což znamená příležitost dokončit komiksovou knihu o Útočné Mac! Během poslední šňůry jsem zvládla napsat a nakreslit celou třetinu. Tentokrát mě nebude nikdo prudit úkoly (například úvahami o okolnostech americké revoluce. Zív!) a zdržovat mě tím od plnění mých uměleckých snů.
5. Turné s Perfect Storm znamená strávit víc času s mým miláčkem, Kylem Beyerem! Dovolte mi, abych tohle nádherné jméno napsala ještě několikrát: KyleBeyerKyleBeyerKyleBeyer. Ach jo... Mohla bych si ho opakovat celý den! Tak je okouzlující. Stejně jako jeho nositel!

„KU KU KA ČŮ!“

Leknutím mi podklouzla propiska s chlupatou růžovou příšerkou nahoře a vyrobila na papíře křivou čáru. Neuvěřitelně protivné a podivné ptačí krákorání mě provází celé odpoledne.

„KRÁ KRÁ KRÁ!“ Havran, producent Perfect Storm, znovu zakrákal a pro větší důraz „zaplácal křídly“, jak mají ptáci ve zvyku, když potřebují zdůraznit vzrušení. Křičel tak hlasitě, až mě napadlo, že sklo, oddělující nás od kapely, praskne a roztříští se na milion střepů.

Přesně tohle se stalo ve filmu *Žralokátor se vrací*, který jsme si s kamarádkami včera pouštěly v rámci přespávačky, přestože nás máma prosila, abychom to nedělaly. V jedné scéně praskne sklo akvária, žraloci napadnou skupinu středoškoláků, která je zrovna na výletě, a... a... v tu chvíli jsem asi omdlela.

„Vážně si ten chlápek myslí, že je pták? Nepřehání to trochu?“ zeptala se Scarlet šeptem Iris a Jilly.

„Strašně nám tím leze na nervy,“ souhlasila Jilly. Její táta je manažerem Perfect Storm, a tak se už setkala se spoustou hudebních producentů, ale Havran je z nich určitě nejdivnější. „A to jsi považovala Einsteina za cvoka a jeho ‚vědecké recepty na hit‘ za blbost.“

Podle Jilly kapely jako Perfect Storm pracují na přípravě alba s mnoha odlišnými producenty, ale mně se začalo po Einsteinovi a jeho bláznivých taktách stýskat. Jméno má sice zvláštní, ale vypadá normálně a drží se lidské řeči. Havran naopak silně připomíná ptáka – má černé vlasy, velký nos a hubené neposedné tělo. A navíc ve svých jednadvaceti letech chodí od hlavy až k patě celý v černém – jako havran. Ale ne-

jsem si jistá, jestli havrani krákají. Nepoflakují se jenom po hřbitovech a neděsí lidi?

„Tyhle hudební fláky urvou střechu!“ sliboval Havran Jillinu tátovi. „Tenhle pták slyší jedničkový singl!“

Najednou jsem byla na Perfect Storm nesmírně hrdá. Ve studiu vyloženě válí a makají už deset hodin v kuse (já jsem tu jenom dvě). Nechala jsem se inspirovat a sama jsem vyloudila ptačí zvuk, úplně první v životě.

„KRÁ KRÁ! PÉES JSOU NEJVÍC!“ zajásala jsem.

Napřed se rozhostilo ticho a potom jsem prostřednictvím reproduktorů zaslechla PS, jak se chechtají. Rychle jsem si zase sedla a Havran mě zpražil svým nejzáštiplnějším pohledem. „Sorry. Nechala jsem se unést.“

„Během nahrávání smím mluvit jenom já,“ ucedil škrobeně Havran. „Potřebuju ticho, abych správně reagoval na energii kapely.“

Naklonila jsem se blíž k holkám, až jsem Scarlet natlačila na vypolstrovanou stěnu. „Už se to nestane,“ zašeptala jsem. Dávno vím, že Havran nemá nás, „pronásledovatelky Stormů“, vůbec v lásce, ale v tom případě MÁ SMOLÍKA. Jsme totiž pozvané!

„Děvčata jsou jen nadšená,“ prohlásila moje máma.

Anebo jak o ní teď mluvím: NEJSUPROVĚJŠÍ MAMČA V CELÉM VESMÍRU (dokonce i v částech, které nebyly zatím objeveny). A teď vám vysvětlím proč: Před několika měsíci se máma vzdala stálého zaměstnání, aby se stala tour manažerkou Perfect Storm a vzala mě s sebou na turné.

„Pochopte ale, že v nahrávacím studiu je naprosté ticho absolutně klíčové,“ vysvětloval Havran. „Moje holátka se tady učí létat. Tohle místo rozhodně není pro děti.“

„Hej, Mac!“ zaslechla jsem svoje jméno zesílené zvukovou aparaturou, dřív než jsem si stačila postěžovat na označení za dítě. Přes sklo na mě mával Heath Holland a spokojeně se šklebil. „Fakticky žereme to tvoje ptačí zaštěbetání, které jsi právě předvedla,“ hlásil. „Dokázala bys ho zopakovat? Chtěli bychom ho použít v písničce ‚Příběh dívky‘. Bude to první singl z našeho nového alba.“

Havran se zamračil. „Skutečně si nemyslím, že má tahle skladba nějaký potenciál. Jak už jsem povídal, můj tip je ‚Vraťte slunce‘. Podílel jsem se na něm a...“

Havran mi ničil chvíli slávy! „Já ten zvuk nahraju!“ Zvedla jsem se a protlačila se kolem holek, mámy a Briggse k ohebnému mikrofonu, který Havran držel, a prakticky jsem mu ho vyškubla z rukou.

„Bezva!“ ozval se ze studia Zander Welling. Seděl v boxu na druhé straně skla. Prohrábl si kučeravé vlasy, které mu neustále padaly do modrých uhrančivých očí. „To tvoje krákorání zní, jako když na nás holky křičí na koncertech. Ale tentokrát bych prosil hlasitěji a procítěně.“

„Ty, Mac?“ oslovila mě tiše Jilly. Ať už chtěla cokoli, mohlo to počkat. PS mě potřebují!

„A mohla bys přidat i hlasové projevy jiných druhů ptáků,“ navrhl Heath. „Třeba pštrosa nebo pterodaktyla.“

„Pterodaktyla?“ opakoval Zander.

„Jo,“ potvrdil důrazně Heath. „Toho okřídleného dinosaura. Jdi do toho, Mac!“

Vítězoslavně jsem pohlédla na svoje kamarádky. Jilly se mi snažila něco naznačit, ale já zavřela oči, zhluboka jsem se nadechla a: „KOKO KOKO KOKO DÁÁK! KRÁ KRÁ!“ Pro větší efekt jsem přidala „Havranovo zaplácání křídly“.

Heath a Zander tleskali, ale člověk, kterého jsem svým snažením chtěla potěšit nejvíc, se držel za hlavu, jako by ho bolela.

Kyle, citlivý britský kytarista kapely a teď i autor skladeb – alias můj současný miláček a můj doprovod na mém historicky prvním školním plese – na mě zíral. Stačilo pohlédnout do jeho oduševnělých hnědých očí a uměla jsem si představit naši společnou budoucnost v Paříži. Budu kreslit komiksy v bytečku s výhledem na Eiffelovku a Kyle bude sedět na druhé straně našeho společného stolu a skládat chytlavé songy, jejichž ústředním motivem budu já a život plný baretů a lahodných sýrů. (Podle Jill se v Paříži všechno točí kolem sýra.)

„PARÁDA!“ pochvaloval si Heath. „To kdákání mělo techno šmrnc, který nám chyběl!“

„Jsem zmaten!“ bědoval Havran. „Co se to děje?“

Briggs se předklonil a řekl do mikrofonu: „Chlapci, podle mě umdléváte z dlouhého pobytu ve vydýchaném vzduchu. Asi bychom si měli dát pauzu.“

„Až Mac nahraje ten hlahol, Briggsy.“ Heath popadl zelenou kytaru, která měla stejný odstín jako momentálně jeho vlasy, a mávl na mě, abych za nimi přišla do nahrávacího studia. Zabrnkal na pár strun a tiše za-

skřehotal jako před chvílí já. „Teď ty, Mac!“ Viděla jsem, jak Zander zvedá svůj iPhone a míří jím přímo na mě.

Kyle se prudce zvedl. „Nedělej to!“ Heath a Zander zasténali. „Snaží se z tebe udělat oběť svého nejnovějšího příspěvku na YouTube.“

HROME!

Tváře mi plály, jako bych byla ve vaně s moc horkou vodou. Jen vteřiny mě dělily od ostudy s názvem Ptačí holka. „Cha cha!“ zachechtala jsem se nepřesvědčivě. „Málem jste mě dostali.“ Vycouvala jsem od skla a Kyle mi věnoval soucitné příkývnutí.

„Mohl to být perfektní příspěvek!“ zasténal Heath. „Jak plácala těmi křídly i všechno ostatní.“ Názorně mě napodobil a já jsem si všimla, že má na pažích nové návleky s falešným tetováním.

„Přestávka!“ oznámil Briggs. Havran odhodil poznámky a odešel. „Máte patnáct minut volno a pak se během následující hodiny pokusíme dokončit tu píseň. Zítřa vstáváte brzo a čeká vás interview v rádiu.“

Kluci zmizeli v zadní části nahrávacího studia. Máma a Briggs zamířili ke dveřím a cestou probírali, co potřebují ještě zařídit, než vyrazíme na turné.

Kámošky mi projevíly spoustu pochopení. Iris mě objala. Její nazrzlé vlasy voněly po jahodách. „Co se škádlívá, to se rádo mívá, a kluci tě mají rádi natolik, aby si z tebe utahovali před celým světem. To musí být dobré znamení.“

„Kéž by Heath prováděl srandičky mně!“ přála si Scarlet a toužebně pohlédla do nahrávacího studia, nyní prázdného. Ale hned nato se zatvářila kysele.

„Ne že bych jim někdy na takový špek skočila. Vážně, Mac. Myslela jsem, že máš tyhle borce přečtené mnohem lépe.“

Na rozdíl od Iris mi Scarlet nikdy nic necukrovala.

„Pokoušela jsem se tě varovat.“ Jilly se rozvalila na uvolněné producentské židli, kterou Havran opustil, a roztočila se. „Copak jsi neviděla, jak na tebe artikuluju: ‚Nedělej to!‘?“

„Myslela jsem, že mi říkáš: ‚Ano, udělej to!‘,“ zamumlala jsem. „Teď jsem se před Kylem ztrapnila jako dokonalá slepice. Ještě jsem si i zaplácala křídly.“

„Podle mě slepice křídly neplácají,“ podotkla Iris. „Nemají je náhodou zakrnělá?“

„A na létání jsou moc těžké,“ dodala Scarlet. „Nikdy jsem neviděla, že by se nějaká odlepila od země.“

Neuklidnilo mě to. „Vadí mi, že jsem vypadala směšně. Chtěla jsem být za cool holku, se kterou je le-grace. Jako na školním plese.“

„Ježíšmarjá, nezačínej s tím zas!“ Scarlet si připlácla dlaň na čelo a já si všimla, že má černo-šedé nehty úplně jako Heath. Často si od nás půjčoval laky a kráslil si nehty příšernými barevnými kombinacemi. „Mac, máme tě rády, ale kolikrát si to ještě budeme přehrávat?“

Oukej. Je pravda, že jsem si skutečně sepsala průběh našeho prvního plesu minutu po minutě a někdy ho vytáhnu, abych si tuhle událost připomenula. (Například: 6:57 odpoledne: *KYLE: Tady je ale vedro! Copak tu mají pořád puštěné topení? JÁ: Ne, ale horko je tu vždycky.*) Bylo to trochu moc? Možná jo. Ale já si nemůžu pomoci. Co je na tom špatného, když si

znovu přehrávám nejbáječnější večer ve svém životě? „Vždyť ani nevíte, co jsem chtěla říct,“ vyčetla jsem jim.

Jilly si vytáhla z pusu žvýkačku a zvedla ruku, jako bychom byly uprostřed vyučovací hodiny s Krissy, která bude místo nás přes léto v Los Angeles vzdělávat dětskou hvězdu Disneyova televizního kanálu. „Užili jste si to, bavili jste se, ale stali se z vás dobří přátelé. Určitě si to nechceš zničit tím, aby si Kyle začal myslet, že ti jde o něco víc...“

„Pokud ti chce máma zkazit život tvrzením, že na randění s budoucím manželem jsi ještě moc mladá, potom je zcela zbytečné uvažovat o tom, že si pořídíš přítele...“ dodala Scarlet.

„Ale až budeš starší, klidně si představuj, že se usadíte v Paříži a budete se denně cpát croissanty...“ uzavřela Iris.

„Och, och!“ Scarlet začala poskakovat kolem nás. „Víte, o čem se Mac dneska zatím nezmínila? O tom, jak jí Kyle napsal –“

„– PÍSNIČKU!“ vykřikly všechny tři najednou.

To už mě našťvalo. „Copak si můžu pomoci? Zkrátka jsem nadšená, že kluk, se kterým se chci odstěhovat do Paříže, pro mě složil píseň. Chci tím říct... Kdyby mě Kyle neměl rád, nic by mi přece nepsal. Mám pravdu?“

„MÁŠ!“ odpověděly sborově holky.

„Jejda!“ podivil se někdo s britským přízvukem, který jsem tak dobře znala. „Přijdu později.“

Pomalu jsem se otočila.

Ach ne! Ach ne! Ach ne!

Cítila jsem se, jako bych spolkla surfovací prkno (což se včera večer podařilo žralokovi ve *Žralokátor se vrací*. Nebylo to nic pěkného).

Kyle stál za námi a já měla nepříjemný pocit, že slyšel každé slovo, které jsem pronesla.

Pátek 13. května

---

*Doma (hodiny po tom,
co jsem se pokoušela být Ptací dívkou)*

Když kluk, který se vám líbí, zaslechne, jak o něm básníte, máte sklon panikařit.

Možná proto jsem popadla první věc, kterou jsem měla po ruce – svůj deník – a hodila ji Kyleovi na hlavu, ačkoliv jsem k tomu neměla žádný důvod.

„JAUVAJS!“ Kyle se dotkl čela tam, kam ho zasáhl můj tlustý sešit se třpytivými deskami. Uviděla jsem, jak se mu na kůži dělá červená podlitina.

„Kyle!“ Pospíchala jsem k němu. Na deník, povalující se na podlaze, jsem v té chvíli dočista zapoměla. „Jsi v pořádku? DĚSNĚ mě to mrzí.“

„Dojdu se podívat, jestli je tu někde lékárníčka,“ navrhla Iris a vyběhla ze dveří.

„Nic mi není. Je to jenom boule.“ Kyle se na mě tázavě podíval. „Proč jsi po jednom ze svých nejlepších kámošů hodila deník?“

„Myslela jsem, že jsi vetřelec,“ lhala jsem. „Chtěla jsem chránit svoje kamarádky.“ Jestli jsem ho nepřesvědčila, taktně to přešel. Sklonila jsem hlavu a zaostřila na naše tenisky, jejichž bílé špičky se téměř dotýkaly. „Takže jsi slyšel, o čem jsme se bavily?“

Prosímřeknineprosímřeknineprosímřeknine...

„Slyšel jsem jenom jak ječíš, což děláš často.“ Drze se na mě zašklebil a já si připadala jako mísa slizu. „Překazil jsem něco?“

„Ne,“ odpověděla jsem v okamžiku, kdy Iris vtrhla do místnosti s pytlíkem ledu.

Kyle si ho vzal a přitiskl k hlavě. Opřel se o jeden z ovládacích pultů se stovkami tlačítek. V zeleném vojenském saku oblečeném přes bílé tričko mu to moc slušelo. Myslím, že ho má i na posledním videu, které Perfect Storm natočili. Já ten příspěvek zbožňuju. Kluci krácejí po přístavišti, fouká vítr a vhání Kyleovi blondaté vlasy do očí a...

„Mac? Jsi v poho?“ Jilly mi mávala dlaní před obličejem. Všichni na mě zírali a já cítila, jak se mi začínají potit dlaně.

„Naprosto!“ chechtala jsem se jako hyena. „Promiň. Jenom jsem si vzpomněla na jeden film.“ Proč nemůžu být vynalézavější jako *Útočná Mac*, o které ve volných chvílích kreslím komiks? Pojmenovala jsem ji po sobě, ale jinak nemáme nic moc společného. Jako lídr holčičí kapely, která bojuje proti zločinu, vždycky říká a dělá věci, o nichž já jenom sním.

Kyle vyprskl smíchy. „Snad ne na *Žralokátor se vrací*? Pořád nemůžu uvěřit, že jsem se včera večer nechal přesvědčit, abych se na to s tebou díval. Byl to absolutní škvár!“

„Je vzdělávací,“ prohlásila vážným tónem Iris. V tu chvíli vešel dovnitř i zbytek kapely. Kluci nesli chipsy a plechovky s energetickým nápojem *Řvoucí drak*. „Jak jinak bychom se dozvěděly, jak si máme počínat, když k nám kuchyňským dřezem vtrhne žralok?“

„Zbývá jedna hodina!“ oznámil Briggs. „Předvedte mi strhující výkon, vystříhňte super písničku a máte pro dnešek padla.“

„Potom se můžeme najíst?“ zeptal se Heath. Nabídl Scarlet chipsy ze svého sáčku a ta se začala neovladatelně hihňat. „Protože tahle svačina mě při životě dlouho neudrží. PADÁM HLADY!“

„Nechcete s námi pak povečeřet?“ zeptal se mě Kyle.

KYLE MĚ PRÁVĚ POZVAL NA VEČEŘI. Přestože na mě hodiny koukal přes sklo a o přestávkách si se mnou povídal u prodejního automatu, chce se mnou ještě na večeři. Před očima mi vyvstala vidina Města světla a nás dvou, jak se procházíme kolem Seiny...

„Chceme jít do Malé Itálie,“ pokračoval. „Nikdy jsem tam nebyl.“ Kyle rád objevuje kouzlo neznámých měst a je tím nejlepším průvodcem, jakého znám. Pochopitelně kromě Jilly. Ta si pamatuje názvy ulic a adresy restaurací, ve kterých roky nebyla.

„Ještě jsem se nesetkala s kuřecími řízečky s parmazánem, které by mi nechutnaly,“ odpověděla jsem. „Počítejte s námi.“

Strašně dlouho jsme se usmívali jeden na druhého, dokud nám to nepřetrhl Heath.

„Hej, Mac!“ zvolal. „Došly mi chipsy. Mohla bys zavolat donáškovou službu? KRÁ! KRÁ!“ Zander se k němu přidal a já oba vraždila pohledem.

„Dobrá, kamarádi, to by stačilo,“ napomenul je Kyle.

„No ne!“ ušklíbl se Heath. „On brání tvoji čest. Hotový rytíř! Poníženež se omlouvám, že jsem se otřel o tvou dámu, kámo!“

Bylo mi takové horko, až jsem se bála, že každou chvíli vzplanu. Což je důvod, proč poprvé a naposled píšu tato slova:

Nikdy jsem nebyla šťastnější, že vidím Lolu Cummingsovou.

Vysoká blondýna modelkovského střihu, kterou jsem překřtila na Óbr slepici, vplula do dveří studia se svým doprovodem v závěsu. Moje kámošky a já mezi její fanyanky nepatříme, ale protože je dcerou autora rádiové aplikace Na jedné vlně, která sponzoruje většinu koncertů méj nejoblíbenější kapely, musíme s ní vycházet. Briggs a máma jí z taktických důvodů trochu lichotili, my ostatní jsme si od ní udržovaly taktický odstup. Lola a její věčně zrudělá chuva Amber – Lola ve svých patnácti pořád nesmí sama cestovat soukromým tryskáčem.

HA! Dále je zde její protivná kamarádka Bridget, která vždycky nosí vlasy zapletené do copu a přežvykuje jako kráva. Ačkoliv mi Lola spolehlivě lezla na nervy a nesnášela jsem ji kolem sebe, momentálně spolehlivě zažehnala trapný moment s Kylem.

„Vaše fanyanka číslo jedna je zpátky, chlapi!“ zaječela Lola z plných plic. „TOLIK se mi po vás stýskalo!“ Rozběhla se k nim a při té příležitosti odkopla můj deník. Chystala jsem se pro něj sehnout, ale moji pozornost upoutalo třpytivé tričko Perfect Storm, poseté korálky a flitry, které měla Lola na sobě. Zním je z fanouškovských stránek. Stojí víc než dvacetkrát stažené album. „Taky se vám po mně stýskalo, pánové?“ zacvrlikala a každého z nich objala. „Řekněte, že jste mě postrádali! Týdny jsme se neviděli a mě to

fakt mrzí,“ fňukla a našpulila pusu zvýrazněnou růžovým leskem.

„Počkat!“ zbystřil Heath. „Kdy jsi odešla? Já si nevšiml.“

Scarlet a Iris si pobaveně odfrkly a já si všimla, jak Lola zlostně mhouří oči. Ale rychle se vzpamatovala a ovinula se kolem Heatha. „Ach, Heathe!“ chichotala se. „Právě za tohle tě miluju! Ty jsi tak LEGRAČNÍ!“ Luskla prsty a Bridget a Amber se začaly smát. Heath vyloženě netušil, která bije. Chudák kluk. „Tak o co jsem přišla? Už jste pro dnešek skončili? Můžeme někam vyrazit?“ Zpražila mě pohledem. „Na rozdíl od některých lidí v téhle místnosti nemusím být po večerníčku v posteli.“

Havran toho měl právě dost. „Co jsou tyhle tři zač?“ zaskřehotal zrovna ve chvíli, kdy si Bridget hodila do pusy další žvýkačku a vyfoukla mu do tváře velkou růžovou bublinu. „Taky tu míní zůstat? Jak mám v tomhle prostředí vyprodukovat klukům kvalitní a uvěřitelnou píseň? Při nahrávání potřebuju mít klid.“

„Lolo, udělej si pohodlí,“ prohlásil Briggs a moje máma pospíchala k Havranovi, aby ukonejšila jeho pocuchané nervy. „Uděláme vám místo, abyste si mohli poslechnout, jak kluci pracují.“

„Jestli potřebujete místo, tak byste mohl poslat malé děti domů.“ Lola zamžikala dlouhými řasami, jaké bych taky chtěla mít. Kromě jiného mi máma zakázala šminky, takže si maximálně sem tam nanesu na rty špetku lesku. Lola ke mně otočila hlavu. „Neměla bys být ve škole?“

„Neměla bys tam být ty?“ opáčila pohotově Jilly. Stáhla si vlasy do uzlu, což obvykle dělávala, když se chystala k nějakému tělesnému výkonu, například sportu, ale tentokrát jsem si byla zatraceně jistá, že se chystá uzemnit Lolu. Iris se postavila za ni jako záloha a bojovně zvedla ruce. Tenhle postoj si pamatuju z taekwonda. Scarlet se výhružně mračila. Podle její mámy se poslední dobou takhle škaredí osmdesát pět procent dne.

„Ne, je den rozvoje zaměstnanců,“ odsekla jsem a vzápětí toho litovala. Znělo to, jako bych byla ještě mladší, než jsem. Proč nemůžu jednoduše říct ne a nechat to být? Útočná Mac by vystříhla výstižnou hlášku hned na první pokus.

Amber a Bridget se rozchechtaly. „Je tak roztomilá,“ ucedila Bridget.

Roztomilá. Tohle slovo by mělo být vyškrtnuto ze slovníku, ledaže popisujete štěně v růžovém košíku, anebo baculaté miminko v nadýchané zavinovačce.

Lola naznačila, že mě štípe do tváře. „Aha. Maminka odpověděla na výzvu *Veźměte dceru k sobě do práce!* Když budeš hodná, možná tě pozve na zmrzlinu.“

Přemýšlej jako Útočná Mac! Přemýšlej jako Útočná Mac!

„Kdepak. Až kluci skončí, jdeme na večeři.“ Potutelně jsem se zaculila. „Pozvali nás. Nakonec asi nebudeš jejich fanyňka číslo jedna.“

Loliny pečlivě vystínované tváře nepatrně povadly, než se ke mně naklonila tak, aby ji kromě mě nikdo neslyšel. „Nejspíš potřebovali někoho, kdo z nich půjde do kolen, když tu nejsem, ale teď už jsem zpátky

